

นโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต^๑ (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๙)

คำนำ

ตามมาตรา ๑๘ (๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและอนุมัติแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการวิชาการแก่สังคม การผลิตและส่งเสริมวิद्यฐานะครู การทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ในการนี้สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตได้พิจารณาเห็นว่า การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยต้องสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องทุกระดับ ประกอบกับรัฐบาลได้ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการที่คล่องตัว และมีอัตลักษณ์สามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์แก่สังคมยิ่งขึ้น และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัยซึ่งมีองค์ประกอบร่วมระหว่างผู้แทนสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิและผู้แทนผู้บริหารของมหาวิทยาลัย ตามคำสั่งสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่ ๑๕/๒๕๕๕ สังกัด วันที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

หลักการและแนวคิด

นโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตกำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นหลักในการจัดทำแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยโดยทุกหน่วยงานจัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติงานให้สอดคล้องไปในทางเดียวกัน^๒ โดย

^๑“นโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต” หมายถึง หลักและวิธีปฏิบัติซึ่งถือเป็นแนวดำเนินการที่กำหนดร่วมกันระหว่างสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตและคณะผู้บริหารของมหาวิทยาลัย เพื่อใช้ในการกำหนดแผนการดำเนินงานของหน่วยงานทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยจัดทำแผน กลยุทธ์ให้สอดคล้องและขับเคลื่อนไปในทิศทางที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้

^๒“ความสอดคล้องไปในทางเดียวกัน” หมายถึง แนวทางที่กำหนดในแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยถูกนำไปกำหนดเป็นแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติงานของหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย และประสานเชื่อมโยงกันทั้งระบบ ตั้งแต่การตัดสินใจด้านทรัพยากร งบประมาณบุคลากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ และการ

เชื่อมโยงกับนโยบายและประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ ภายใต้แนวคิดของการเป็น “มหาวิทยาลัยเฉพาะทางที่ผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคมบนพื้นฐานความเชี่ยวชาญของตนเอง”^๓

กรอบนโยบายสำคัญที่คำนึงถึง

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)
๓. แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๙)
๔. นโยบายรัฐบาลที่ได้แถลงต่อรัฐสภา วันอังคารที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔
๕. นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการศึกษาระดับอุดมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๘
๖. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๖๕)
๗. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)

การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ

๑. การเปลี่ยนแปลงในบริบทโลก
๒. การเชื่อมโยงกับแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยพ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๖
๓. การเปลี่ยนสถานะสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ
๔. การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ของประเทศ

นโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

จากการวิเคราะห์กรอบนโยบายทิศทางการพัฒนาประเทศ และกรอบแนวทางการดำเนินงานด้านการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งยุทธศาสตร์ด้านอุดมศึกษา ผสมกับการพิจารณารากฐานของมหาวิทยาลัยที่มีความโดดเด่นเฉพาะทางและมีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งแนวทางการพัฒนาของมหาวิทยาลัยในอนาคต มหาวิทยาลัยจึงกำหนดนโยบายที่จะทำหน้าที่ผลิตบัณฑิต วิจัย บริการวิชาการ และการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรมอย่างบูรณาการ ดังนี้

เรียนรู้ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์หลักของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการใช้ตัวชี้วัดและสารสนเทศที่เกี่ยวพันกันเพื่อนำไปสู่ การพัฒนาการดำเนินงาน

^๓“มหาวิทยาลัยเฉพาะทางที่ผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคมบนพื้นฐานความเชี่ยวชาญของตนเอง” หมายถึงการเป็น มหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมโดยเน้นสาขาที่เป็นอัตลักษณ์ โดดเด่นเฉพาะทางที่สะสมมาจากความเชี่ยวชาญและมีการปรับปรุงพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง

๑. เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางที่ผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคมบนพื้นฐานความเชี่ยวชาญที่โดดเด่นเป็นอัตลักษณ์ของตนเอง โดยเน้นคุณภาพ(The Quality of Education)^๕

และการสร้างความเข้มแข็งเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการด้วยองค์ความรู้ที่ก้าวหน้าและได้มาตรฐาน^๕

๒. บัณฑิตเป็นพลเมืองดีที่ทันสมัย^๖ มีคุณธรรมกำกับความรู้^๗ เพียบพร้อมด้วยสติปัญญาและจริยธรรม เป็นผู้ใฝ่รู้ มีวิจรรณญาณ มีจิตใจเสียสละ มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม และมีความสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๓. เร่งรัดการพัฒนาหลักสูตรใหม่^๘ ในลักษณะบูรณาการศาสตร์^๙ บนพื้นฐานความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านและความคิดสร้างสรรค์ เพื่อตอบสนองความต้องการตลาดแรงงานที่เฉพาะเจาะจง (Niche Market) และ

^๕ “เน้นคุณภาพ (The Quality of Education)” หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้โดยการสร้างและถ่ายทอดความรู้และทักษะที่เหมาะสมแก่ยุคสมัยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาและใช้ศักยภาพที่ตนเองมีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด (Value added) ผ่านการเรียนรู้จากการทำงาน (Work-based Learning) และการเรียนรู้แบบบูรณาการสู่การทำงานจริง (Work Integrated Learning)

^๕ “องค์ความรู้ที่ก้าวหน้าและได้มาตรฐาน” หมายถึง ความรู้แต่ละศาสตร์ที่มีการจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผลงานของคณาจารย์ และเป็นความรู้ที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจากการวิจัยและการบริการวิชาการจนเกิดองค์ความรู้ใหม่ ที่สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนภายใต้กรอบมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง และการวิจัยพัฒนาองค์ความรู้ใหม่นี้สามารถนำไปใช้ในการสร้างรายได้ให้กับมหาวิทยาลัยเชิงพาณิชย์ได้

^๖ “พลเมืองดีที่ทันสมัย” หมายถึง คุณสมบัติของการเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิต รับผิดชอบตนเอง ดำรงชีวิตและปฏิบัติตนอยู่ในทุกสถานการณ์โดยใช้ความรู้และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง และมีความรับผิดชอบต่อสังคม

^๗ “มีคุณธรรมกำกับความรู้” หมายถึง การเป็นบุคคลที่มีความมุ่งมั่น ตั้งใจปฏิบัติงานและปฏิบัติตนให้ไปสู่ความสำเร็จและพัฒนาให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีความคิดที่ดีงาม มีการปฏิบัติตนบนพื้นฐานของการเป็นคนดี (เพียบพร้อมด้วยสติปัญญาและจริยธรรม) สนใจสิ่งรอบตัวและเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (เป็นผู้ใฝ่รู้) รู้จักตัดสินใจและไตร่ตรองด้วยเหตุผล (มีวิจรรณญาณ) มีความซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบ มีเหตุผล ละเอียดเห็นแก่ตน ทำงานเป็นกลุ่มด้วยใจรัก ทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นและสังคม (มีจิตสาธารณะ) แต่งกายดี มีมารยาทอ่อนน้อม (มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม)

^๘ “หลักสูตรใหม่” หมายถึง หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นใหม่ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF : HED)

การสร้างการแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการของหลักสูตรที่พัฒนาและปรับปรุงแล้ว^{๑๐} เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน^{๑๑} และสามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔. กระบวนการจัดการเรียนรู้^{๑๒} ต้องบูรณาการกับการวิจัยและการบริการวิชาการ เพื่อสร้างความภาคภูมิใจของคณาจารย์มหาวิทยาลัย^{๑๓} และความเป็นมืออาชีพ^{๑๔} ที่นำไปสู่

๔.๑ การผลิตเอกสาร ตำราทางวิชาการที่มีคุณภาพทั้งเชิงเนื้อหาและเชิงจริยธรรม

^๙ “**บูรณาการศาสตร์**” หมายถึง การผสมกลมกลืนของความรู้ต่างศาสตร์ที่เป็นความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัยเข้าด้วยกัน เพื่อสร้างวิทยาการใหม่เป็นสาขาวิชา และผลิตบัณฑิตเพื่อตอบสนองความต้องการเป็นการเฉพาะ

^{๑๐} “**หลักสูตรที่พัฒนาและปรับปรุงแล้ว**” หมายถึง หลักสูตรที่มีอยู่แต่เดิมและได้รับการพัฒนา ปรับปรุงให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ(TQF : HEd)

^{๑๑} “**การรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน**” หมายถึง วิธีการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยที่เน้นในเรื่องคุณภาพทั่วทั้งองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence : EdPEX) ที่นำไปสู่ผลลัพธ์ที่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งพิจารณาจากความต้องการในการเป็นพันธมิตรและคู่ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในเรื่องที่มหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญ(ASEAN At Home : ประยุกต์จากแนวทาง Internationalization At Home ในรายงาน Internationalization at Home A Position Paper ของ World Bank และ European Association for International Education)

^{๑๒} “**กระบวนการจัดการเรียนรู้**” หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่มีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบตั้งแต่หลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการ วิธีการสอน การจัดกิจกรรมและประสบการณ์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้ และการปรับปรุงพัฒนาการเรียนรู้อีก

^{๑๓} “**ความภาคภูมิใจของคณาจารย์มหาวิทยาลัย**” หมายถึง การมีลักษณะเฉพาะของคณาจารย์มหาวิทยาลัยทั้งในด้านการมีความรู้ ความสามารถด้านวิชาการ เป็นผู้นำแนวคิดที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนและได้รับการยอมรับในแต่ละสถานการณ์ รวมทั้งการมีบุคลิกที่ดีทั้งทางด้านการแต่งกาย การแสดงความคิดเห็นบนฐานการมีความรู้ สามารถดำรงตนในแวดวงวิชาการได้อย่างสง่างาม

^{๑๔} “**ความเป็นมืออาชีพ**” หมายถึง คณาจารย์ที่ทำงานเต็มตามศักยภาพเทียบเคียงกันได้กับมาตรฐานในวงการเดียวกัน และใช้ความรู้และความชำนาญของตนให้เป็นประโยชน์ในการสนับสนุนการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีความสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูดและการเขียน ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ มีจรรยาบรรณ และมีทัศนคติที่ดีในทุกสถานการณ์และสามารถประยุกต์แนวความคิดเชิงทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติงานจริงได้เป็นรูปธรรมจนสามารถสร้างรายได้ให้กับตนเองและองค์กรได้

๔.๒ การผลิตงานวิจัยที่เกิดจากความร่วมมือกันของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยทั้งหน่วยงานเดียวกันและระหว่างหน่วยงานรวมทั้งหน่วยงานภายนอก

๔.๓ การบริการวิชาการที่เป็นความร่วมมือกันระหว่างบุคลากรหน่วยงานต่างๆเพื่อพัฒนาความรู้รอบรู้ของบุคลากรรุ่นใหม่และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้^{๑๕}และการศึกษาตลอดชีวิต^{๑๖}

๕. ใช้รูปแบบการเรียนรู้^{๑๗}หลากหลายที่เสริมสร้างวัฒนธรรมการเกื้อกูล สร้างสัมพันธภาพกับคู่ความร่วมมือเพื่อสร้างประสบการณ์ ที่สอดคล้องกับการปฏิบัติในวิชาชีพจริงตามแนวทางการเรียนรู้จากการทำงาน (Work-based Learning) และการเรียนรู้แบบบูรณาการสู่การทำงานจริง (Work Integrated Learning)

๖. เป็นมหาวิทยาลัยที่ร่วมสร้างสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข โดยการเชื่อมโยงพื้นฐานความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะของมหาวิทยาลัยเข้ากับการปฏิบัติทั้งการผลิตบัณฑิต การวิจัย และการบริการวิชาการ อย่างเป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีอันเป็นผลมาจากการเรียนรู้ของนักศึกษา และบุคคลทั่วไปตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัว ชุมชน สังคม จนถึงระดับประเทศ

๗. บริหารจัดการภายใต้ปรัชญาการมีความสามารถในการสร้างความเข้มแข็งของการอยู่รอดอย่างยั่งยืน (Survivability) และธรรมาภิบาล^{๑๘} มีการบริหารจัดการคุณภาพทั่วทั้งองค์กรใช้กระบวนการบริหาร

^{๑๕}“สังคมแห่งการเรียนรู้”หมายถึง ผลลัพธ์ทางสังคมที่เกิดจากกระบวนการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยที่เกื้อหนุนให้บุคคล ชุมชน เกิดการเรียนรู้ผ่านแหล่งการเรียนรู้ทั้งที่เป็นตัวบุคคล ได้แก่ คณาจารย์ นักศึกษา เจ้าหน้าที่ หรือลักษณะที่เป็นสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ หรือแหล่งความรู้รูปแบบต่างๆ จนสามารถใช้ความรู้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนและสังคม รวมทั้งขยายผลต่อยอดองค์ความรู้ต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง

^{๑๖}“การศึกษาตลอดชีวิต”หมายถึง การศึกษา เรียนรู้ของบุคคล ชุมชนที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากการจัดกระบวนการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยโดยมุ่งให้ผู้รับบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเกิดแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งคณาจารย์ นักศึกษา เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการวิชาการเกิดการเรียนรู้เรื่องต่างๆได้ในขณะเดียวกัน

^{๑๗}“รูปแบบการเรียนรู้”หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ซึ่งมีการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้ถ่ายทอดความรู้และผู้เรียนรู้ ผู้ถ่ายทอดความรู้สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ในหลายรูปแบบโดยใช้เทคนิควิธีต่างๆ โดยมีหลักการสำคัญเพื่อมุ่งเน้นการเรียนรู้แบบใฝ่รู้

^{๑๘}“ธรรมาภิบาล”หมายถึง ระบบการจัดการและควบคุมต่างๆที่ใช้ในมหาวิทยาลัย รวมทั้งความรับผิดชอบของสภามหาวิทยาลัย และผู้บริหารของสถาบัน เพื่อสร้างหลักประกันในเรื่องความรับผิดชอบต่อนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน และการปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มอย่างเป็นธรรม

จัดการคุณภาพตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence : EdPEX) เพื่อผลักดันกระบวนการทำงานทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนให้เชื่อมโยงกันเป็นระบบโดยให้การประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

๘. ใช้แผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ เป็นแกนหลักในการดำเนินงานทั่วทั้งมหาวิทยาลัยเพื่อมุ่งสู่ทิศทางเดียวกันในรูปแบบการบริหารจัดการที่หลากหลายตามความเหมาะสมของหน่วยงาน โดยมีสำนักบริหารกลยุทธ์เป็นกลไกขับเคลื่อนกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ

๙. ใช้ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพ คุ่มค่า และยั่งยืน และใช้ระบบการบริหารทุนมนุษย์ที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงาน (Performance Enhancement of Human Capital Management System) และนำระบบสมรรถนะ (Competency-based Management) มาเป็นฐานในการบริหารงานบุคคล

๑๐. บริหารความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ภายใต้หลักการบริหารกิจการที่ดีและมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
